

Onderlinge verhouding vervaltermijnen DNR 2011

Publicatiedatum: 28-08-2023

Opdrachtgever geeft aan opdrachtnemer opdracht voor het maken van een bouwkundig ontwerp voor een tandartspraktijk en bouwbegeleiding. Volgens opdrachtgever heeft opdrachtnemer bij de uitvoering van deze opdracht een fout gemaakt, met 'extra hoge en onverwachte kosten' tot gevolg. Opdrachtnemer start een procedure strekkend tot betaling van de opdrachtsom. In conventie beroept opdrachtgever zich op verrekening en in reconventie vordert opdrachtgever betaling van schadevergoeding. In eerste aanleg wordt geoordeeld dat de rechtsvordering van opdrachtgever is vervallen. Opdrachtgever gaat in hoger beroep.

Met grief 1 klaagt opdrachtgever over het oordeel van de kantonrechter dat het beroep op het vervalbeding slaagt. Opdrachtgever erkent dat hij in eerste aanleg geen verweer heeft gevoerd tegen dit beroep omdat het in eerste instantie leek te kloppen dat hij te lang had gewacht met het instellen van een rechtsvordering tegen opdrachtnemer. Opdrachtgever wijst in hoger beroep echter op het bepaalde in art. 16 lid 4 van de DNR 2011 en bepleit dat de rechtsvordering (de eis in reconventie) binnen vijf jaar na voltooiing van de werkzaamheden (op 10 september 2019) is ingesteld (namelijk op 27 mei 2022). Het beroep op het vervalbeding had volgens opdrachtgever daarom niet mogen slagen.

Het hof overweegt dat in het midden kan blijven of de verklaringen van opdrachtgever in eerste aanleg (zoals opdrachtnemer stelt) kunnen worden gekwalificeerd als een gerechtelijke erkenning, waarop hij niet mag terugkomen, omdat grief 1 ook overigens niet kan slagen. Daartoe overweegt het hof als volgt.

Art. 16 lid 3 van de DNR 2011 bepaalt dat het recht om een vordering in te stellen uit hoofde van een toerekenbare tekortkoming vervalt twee jaar na een schriftelijk en met redenen omkleed protest. Opdrachtgever heeft – ook in hoger beroep – niet betwist dat hij op 25 september 2019 schriftelijk en gemotiveerd heeft geklaagd over de prestatie van opdrachtnemer. Tevens staat vast dat hij binnen twee jaar na dat protest geen rechtsvordering heeft ingediend. Daarmee slaagt het beroep op het vervalbeding van artikel 16 lid 3 van de algemene voorwaarden. Dat in artikel 16 lid 4 van de algemene voorwaarden is bepaald dat het recht *in ieder geval* vervalt als vijf jaar na het afronden van de werkzaamheden geen vordering is ingesteld, doet er niet aan af dat dit recht reeds voor die datum vervalt in de situatie als bedoeld in lid 3. Die situatie doet zich hier voor. Grief 1 faalt daarmee.

Grief 2 heeft betrekking op de beweerdelijke tekortkoming. Als gevolg van het geslaagde beroep op het vervalbeding wordt aan de beoordeling van deze grief niet meer toegekomen.

Conclusie

De grieven van opdrachtgever slagen niet. Het vonnis in eerste aanleg wordt bekrachtigd.

mr. H.P.C. (Hugo) Goedegebure

[Lexence advocaten & notarissen](#)

Voor de volledige tekst van het arrest klik [hier](#).

Bron: Hof Amsterdam 6 juni 2023, ECLI:GHAMS:2023:1309

06-06-2023